स देव्या व्यवसायं च घोरं च शपथं कृतं ।
ध्यात्वा रामेति निःश्वस्य छिन्नस्तरुरिवापतत् ॥ ४९ ॥
नष्टचित्तो यथोन्मत्तो विपरीतो यथातुरः ।
हृततेजा यथा सर्पो बभूव जगतीपतिः ॥ ५० ॥
दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य राजा परमदुर्मनाः ।
दीनयातुरया वाचा इति होवाच कैकयीं ॥ ५१ ॥
अनर्थमिममर्थाभं केन त्वमुपदेशिता ।
भूतोपहतचित्तेव ब्रुवन्ती मां न लज्जसे ॥ ५२ ॥
शीलव्यसनमेतत् ते नाभिजानाम्यहं पुरा ।
बालायास्तत् त्विदानीं ते लक्षये विपरीतवत् ॥ ५३ ॥
कुतो वा ते भयं जातं या त्वमेवंविधं वरं ।
राष्ट्रे भरतमासीनं वृणीषे राघवं वने ॥ ५४ ॥
विरमैतेन भावेन त्वमेतेनानृतेन च ।
यदि भर्तुः प्रियं कार्यं लोकस्य भरतस्य च ॥ ५५ ॥
नृशंसे पापसंकल्पे क्षुद्रे दुष्कृतकारिणि ।
किंनु दुःखमलीकं वा मयि रामे च पश्यसि ॥ ५६ ॥
न कथंचिदृते रामाद्भरतो राज्यमावसेत् ।
रामादपि हि तं मन्ये धर्मतो बलवत्तरं ॥ ५७ ॥
कथं द्रक्ष्यामि रामस्य वनं गच्छेति भाषिते ।
मुखवर्णं विवर्णं तं यथैवेन्दुमुपप्लुतं ॥ ५८ ॥

Digitized by Google